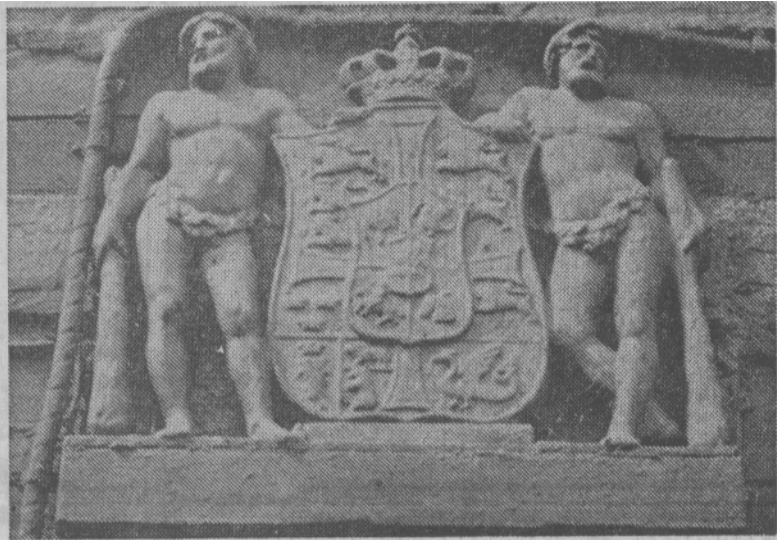

AGURKETID

En af den centrale by's mærkeligste gader er den lille, stejle Fugholm — skråt over for Torvet. Den er meget gammel, og man mener, den har sit navn, fordi der i middelalderen var en holm på stedet. Der var måske ikke vand, men snarere sumparealer omkring. I hvert fald har man ved udgravninger i den øverste ende af Fugholm fundet rester af en bro, som formodes at have forbundet holmen med Borgergade.

Enhver horsensianer kender smøgen (som nu er ophøjet til gågade), og hvis den er kendt udover bygrænserne, skyldes det ikke mindst den pudsige digter Per Barfoed, der under pseudonymet P. Sørensen Fugholm udgav en række forunderlige kvad.

Det kan imidlertid også skyldes nogle gamle bygningsværker som f. eks. Svaneboligen eller Bødkergården. Fugholms gadeforløb er nøjagtigt det samme, som det har været for et par hundrede år siden, men de fleste bygninger er lavet om. I gamle dage beboedes Fugholm mest af daglejere og småhåndværkere, som tjente deres penge ved åen.

For neden lå der værtshuse på begge sider af Fugholm, og man har forskellige beretninger om værtshusuorden med voldsomme slagsmål. Normalt gik det dog fredeligt til, og det var ikke mindst udenbys folk, der besøgte å-kroerne efter en indkøbstur.

Der er som sagt ikke mange af de gamle huse tilbage, men de få, der findes, er til gengæld målet for en del opmærksomhed. Således er den gamle bødkergård affotograferet på enhver turistbrochure, og man har også indtryk af, at mange lægger turen ned omkring den idylliske bygning.

Kernen i Bødkergården, stueetagen, er fra 1770'erne, den øverste etage er bygget på senere. Bødker Pallesen har givet gården navn, og man kan inde i den tæt tilvoksede gårdhave endnu finde det gamle bøkerværksted, selvom der ikke fabrikeres tønder mere.

Herinde kan man forestille sig en fjern fortids adstadige livsmønster. Et par katte døser dovent i solen, og over porten hænger det danske rigsvåben. cucumis.